

Učenjakom pa ni bilo všeč, da drevo raste kar tako in da postane v enem dnevu tako veliko kot druga drevesa v desetih letih. Prebrskali so vse knjige. Ko so videli, da nikjer ne piše o takih drevesih, so šli h knezu in ga pregovorili, da je dal znova posekati drevo na klancu konec sveta. Pa v drevesu je bilo čudno življenje. Knez je poslal hlapce, stali so pri njem in sekali drevo, komaj se je pokazala zelenina, so jo osmukali, vsako mladiko so sproti odrezali. Zvečer so pa zaspali in ko so se zjutraj zbudili, je bilo drevo že visoko, visoko. Niso ga mogli ubiti. Ljudje so se jim smejali, kaj so pa hoteli.

Neke noči so pa hlapci izginili. Mogoče jih je poklical knez, mogoče so jih pregnali ljudje, tega ne ve nihče. Zdaj se je drevo oddahnilo. Vzpelo se je v neizmerno višino in zacetelo in zadišalo. V vasi pod klancem so ljudje zapustili delo in šli na polje. Silno drevo se je dotikalo neba in se pogovarjalo s soncem.

»Če bi ne bilo drevesa, ne vem, kaj bi bilo z našo vasjo,« je rekel starček, ki so ga vsi spoštovali.

Drevo še zdaj raste in kdor spleza v njegove veje, vidi tako daleč naokrog, kakor je velika naša zemlja. Kar je pa preko morja, je vse zakrito, pol s skrivnostjo, pol z bolečino...

Mirko Kunčič:

Brezovi gaji.

Vztrepetali so listi brezovih gajev...
Ko tihe molitve komaj viden trepet
preko bledih usten pobožnih nun,
ko žametnih prstov začarane princeske
rahel drsljaj preko harfinih strun —
je šel preko njih
skrivenosten šepet, pritajen vzdih...

Prečudežnim bajkam večernih vetrov,
ki iz neznanе dežele na jug domov
kot zapozneli romarji mimo potujejo —
trepetajoči listi brezovih gajev
zamknjeno prisluškujejo...

Mirko Kunčič:

Majnik.

V praznično haljo odela
se je nevesta pomlad:
majnik, njen ženin prihaja
preko zelenih livad.

Z rožami ves je ovenčan,
zal je kot pravljični knez,
židane volje ko Kurent
in bogatejši kot Krez.

Zorhanu torbo prinaša
s sabo prelepih daril:
sleherni nekaj od njega,
hej, za spomin bo dobil.

Prazna so srca in duše,
prazne so naše dlani...
Božjega sonca nasuje
naj nam v te žalostne dni!